

200706957/1.

Datum uitspraak: 29 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/34380 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 18 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 september 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 september 2007, verzonden op 24 september 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

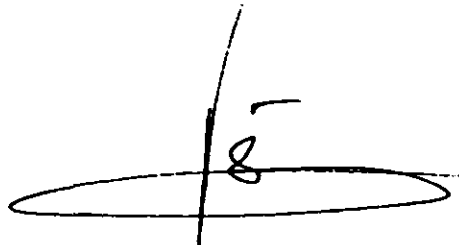
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 oktober 2007

347-549.

Verzonden: 29 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small '8' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

6

Postadres Postbus 588
9700AN GRONINGEN

• Groningen

Plaats:	ZWOLLE		
Dossier:			
Registratie in INDIS	naam m.d.w.:		
	unit:		
	datum:		
	briefnr:		
IND ontvangst:	05 SEP. 2007		
datum:			
Invoer- controle	naam m.d.w.:		
	unit:		
	datum:		
	datum:		

Regio Groningen
Korpsonderdeel 1 Unit Vreemdelingenpolitie
Behandeld door H. van der Goot
Telefoon 050 - 587 55 55
Fax 050 - 587 54 09
V-nummer / Zaak / Zaak - 03/09/2007
Datum 03/09/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Hendrik van der Goot, inspecteur van het regionaal politiekorps Groningen,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Marokko
Nationaliteit(en) : Marokkaanse, Marokkaanse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

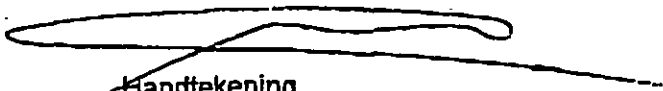
Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Delfzijl
Datum : 03/09/2007
Tijd : 17:15 uur.

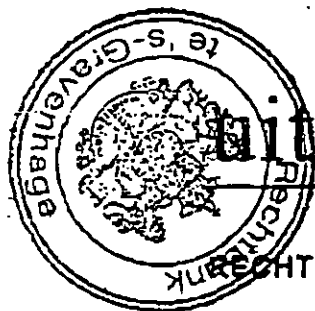
De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
H. van der Goot

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6738. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

HET Raadskwartier

AFSCHRIJF

PRODUCTIE ;

ONTVANGEN 7 - SEP. 2007

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/34380

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Marokkaanse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. P.A.J. Mulders, advocaat te Groningen.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 3 september 2007 aan eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring opgelegd (artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000).

1.2. Eiser heeft hiertegen op 4 september 2007 beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser doorgestuurd en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare terechtzitting van de rechtbank van 17 september 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen mr. A. van de Burgt.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient te worden beoordeeld of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wet en of deze in redelijkheid bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd zijn.

2.2. Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel te bevelen en schadevergoeding toe te kennen.

2.3. Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

2.4. Naar aanleiding van binnen gekomen informatie dat er bij het bedrijf te

een illegaal in Nederland verblijvende Marokkaan zou werken, is op 3 september 2007 een controle uitgevoerd door de Arbeidsinspectie in samenwerking met de Vreemdelingenpolitie. Tijdens deze controle is eiser aangetroffen. Daar eiser zijn identiteit en verblijfsrechtelijke positie niet kon aantonen is eiser staande gehouden en overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor, alwaar hij om 14.00 uur aankwam en vervolgens werd opgehouden. Na te zijn gehoord, in het bijzijn van een advocaat, is aan eiser op 3 september 2007 om 17.15 uur de maatregel van bewaring opgelegd. Op 10 september 2007 heeft eiser een aanvraag om verlening van een vergunning tot verblijf ingediend. Ter zitting heeft verweerder meegedeeld dat de feitelijke omzetting naar artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 nog niet heeft plaatsgevonden, doch dat eiser vanaf 10 september 2007 op die grond in bewaring verblijft.

2.5. Ter zitting is namens eiser aangevoerd dat niet uit het dossier blijkt waar de tip vandaan kwam en of het voldoende concreet was. De rechtbank is echter van oordeel dat verweerder heeft kunnen stellen dat de in rechtsoverweging 2.4 beschreven tip voldoende concreet was voor een, naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf.

2.6. De rechtbank is van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wet. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

2.7. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheden dat eiser geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en veroordeeld is voor het plegen van een misdrijf.

2.8. De gemachtigde van eiser heeft voorts ter zitting gesteld dat met een lichter middel dan bewaring kan worden volstaan. Eiser heeft een dochter en moet een rol blijven spelen in haar opvoeding. Ook heeft eiser een verblijfsvergunning aangevraagd, om hier verblijf te krijgen zal eiser een aantal dingen moeten regelen. Eiser is bereid om zelfstandig naar Marokko te gaan om daar een machtiging tot voorlopig verblijf aan te vragen. Daar komt bij dat het al gauwe tijd geleden is dat eiser is veroordeeld voor het plegen van een misdrijf.

2.9. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid het opleggen van een lichter middel dan dat van bewaring achterwege kunnen laten, nu de gronden de maatregel van bewaring kunnen dragen. Daar komt bij dat eiser al gauwe tijd onrechtmatig in Nederland heeft verbleven. De rechtbank is van oordeel dat het vermoeden dan ook gerechtvaardigd is dat eiser zich, indien in vrijheid gesteld, aan zijn uitzetting zal onttrekken.

2.10. Het voortduren van de bewaring is niet onrechtmatig, nu niet is gebleken dat de inbewaringstelling langer zal duren dan de in artikel 59, lid 4, Vw 2000, gestelde termijn.

2.11. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen.

Zaaknummer: Awb 07/34380

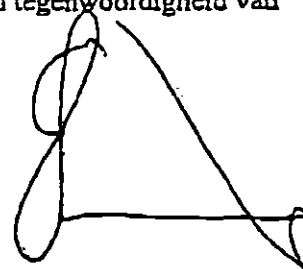
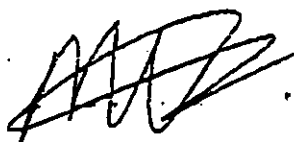
blad 3

3. Bestissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M. van der Werff als griffier op 18 september 2007.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 24 SEP 2007

Korreweg 66
9715 AD Groningen
Postbus 1010
9701 BA-Groningen

T 050 - 57 57 850
F 050 - 57-72 288

E Info@hetraadskwartier.nl
I www.hetraadskwartier.nl

Secretariaat:
mw. J. Springelkamp

Advocaten & Procureurs:
mw. mr. J.M.J. Lubbers
mw. mr. M. Haanstra
mw. mr. P.A.J. Mulders
mw. mr. H. Postma

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
01 OKT 2007 ✓	
ZAAKNR. 200706957	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PLS:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Per gewone post en per telefax: 070 - 365 13 80
Aantal pagina's: 19

4300-A

Groningen, 1 oktober 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT

Inzake : van Marokkaanse nationaliteit
Geboren :
Awb nummer : 07 / 34380
V-nummer :

Hoogedelgestreng college,

Door deze en derhalve tijdig stelt ondergetekende, advocaat-en procureur, mw. mr. P.A.J. Mulders, kantoorhoudende te (9715 AD) Groningen, aan de Korreweg 66, die verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door de heer momenteel verblijvende in Detentiecentrum. Zeist te Soesterberg hierna te noemen "appellant", die ter dezer zake-woonplaats-kiest op mijn kantoor, hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 18 september 2007 (verzendsdatum 24 september 2007), reg. nr. Awb 07/34280, waarbij de rechtbank het dezerzijds ingestelde beroep tegen de maatregel van vreemdelingenbewaring ongegrond heeft verklaard en het verzoek om schadevergoeding heeft afgewezen. Een afschrift van de bestreden uitspraak worden hierbij overgelegd (productie 1).

Appellant kan zich met voornoemde uitspraak van de rechtbank Groningen niet verenigen. Het hoger beroep rust op de navolgende grieven.

Grief 1 richt zich tegen rechtsoverweging 2.7

"Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van de onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheden dat eiser geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en veroordeeld is voor het plegen van een misdrijf."

De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat verweerder zich terecht op het standpunt gesteld heeft dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. Gelet op het navolgende zijn de omstandigheden die opgevoerd worden als onderbouwing van het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting niet of nauwelijks aanwezig en kan niet gesteld worden dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. Het is derhalve niet redelijk op de door verweerder aangevoerde omstandigheden de inbewaringstelling te funderen, zeker niet onder afweging van alle betrokken belangen. Ten aanzien van de rechtmatigheid van de bewaring wijst appellant er op dat de rechtbank op dit punt in het geheel geen belangenafweging heeft gemaakt, dit doet de rechtbank pas als zij haar oordeel uitspreekt over de toepassing van een lichter middel.

Namens appellant werd aangevoerd dat de veroordeling voor het gepleegde misdrijf inmiddels ruim negen jaar geleden heeft plaatsgevonden, te weten op 20 mei 1998. Nadien heeft appellant zich nimmer meer schuldig gemaakt aan enig misdrijf. Het is derhalve niet redelijk dit nu nog, na het verloop van bijna tien jaar, op te voeren als grond voor het vermoeden dat appellant zich aan de uitzetting zal onttrekken.

Ook werd ter zitting aangevoerd dat appellant tot juni 2007 ingeschreven heeft gestaan bij de gemeentelijke basisadministratie op het adres van zijn vriendin met wie hij een kind heeft. De relatie met de moeder van zijn kind is echter beëindigd en appellant was op zoek naar andere woonruimte. Appellant verklaart in zijn gehoor dat hij net woonruimte gevonden had en dat hij diezelfde dag zijn nieuwe kamer zou betrekken. Appellant had derhalve weldegelijk een vaste woonplaats; hij diende deze alleen nog te formaliseren.

Appellant heeft voorts een sofinummer, werkte en betaalde belasting. Dit alles wijst er niet op dat hij door de Nederlandse autoriteiten wordt gezien als een gevaar voor de openbare orde.

Appellant heeft inmiddels een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd aangevraagd met als doel "Uitoefenen van het gezinsleven conform artikel 8 EVRM bij". Appellant dient hiertoe zijn dochter te erkennen. De inbewaringstelling staat hier vooralsnog aan in de weg, nu appellant zich hiervoor dient te vervoegen op het stadhuis te Groningen. Ik zend u hierbij (productie 2) de brief van de moeder (inclusief bijlagen), die ook bij de rechtbank werd ingediend.

Grief 2 richt zich tegen rechtsoverweging-2.9

"Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid het opleggen van een lichter middel dan dat van bewaring achterwege kunnen laten, nu de gronden de maatregel van bewaring kunnen dragen. Daarbij komt dat eiser al geruime tijd onrechtmatig in Nederland heeft verbleven. De rechtbank is van oordeel dat het vermoeden dan ook gerechtvaardigd is dat eiser zich, indien in vrijheid gesteld, aan zijn uitzetting zal onttrekken"

Gelet op hetgeen onder grief 1 werd aangevoerd, is appellant van mening dat de rechtbank ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de gronden de maatregel van bewaring kunnen dragen. Bij haar oordeel over de inzet van een lichter middel betreft de rechtbank echter ook het feit dat appellant al zolang onrechtmatig in Nederland verblijft. De rechtbank overweegt immers: *"Daar komt bij dat eiser al geruime tijd onrechtmatig in Nederland heeft verbleven"*. Het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting wordt volgens de rechtbank dus mede gerechtvaardigd door het feit dat eiser zich al zolang onrechtmatig in Nederland ophoudt. De door verweerder in de maatregel van bewaring opgevoerde gronden zijn dus blijkbaar wel voldoende om de maatregel van bewaring te dragen, maar te mager om het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting in het kader van de inzet van een lichter middel te rechtvaardigen. Dit is een innerlijke tegenstrijdigheid in de uitspraak van de rechtbank.

Voorts wordt ook hier gewezen op het feit dat ter zitting uitgebreid aangevoerd werd dat appellant al die jaren gewoon werkte, een sofinummer bezit en belasting betaalde. Dit alles wijst niet op een illegaal verblijf. Men kan moeilijk volhouden dat het illegale verblijf van appellant de Nederlandse overheid al die jaren een doorn in het oog is geweest en dat appellant zich onttrekt aan het toezicht. Het is niet redelijk om appellant jarenlang als volwaardig lid van de samenleving te beschouwen waar het gaat om belastingafdracht, en hem vervolgens zonder pardon of aankondiging als illegaal te beschouwen die in het kader van de openbare orde in vreemdelingenbewaring wordt gezet.

De rechtbank had –nu zij blijkbaar waarde hecht aan het illegale verblijf van appellant – ook bovenstaand aspect dienen te betrekken in haar overwegingen. Opnieuw blijkt echter dat de rechtbank de betrokken belangen niet, althans in onvoldoende mate, heeft meegewogen.

Conclusie

Uit het vorenstaande blijkt dat de inbewaringstelling als onrechtmatig beoordeeld had dienen te worden, dan wel dat met een lichter middel had kunnen worden volstaan.

Op grond hiervan verzoek ik u namens appellant dit hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen en alsnog te bepalen dat de bewaring vanaf de eerste dag onrechtmatig is geweest en verweerder te gelasten de bewaring op te heffen; althans verweerder op te dragen aan appellant een meldplicht op te leggen.

Daarnaast wordt verzocht een schadevergoeding aan appellant toe te kennen vanaf de dag van de inbewaringstelling, 3 september 2007, tot de dag van de invrijheidstelling.

Met het verzoek verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Verzocht wordt tevens ten behoeve van de gemachtigde een last tot toevoeging af te geven.

Hoogachtend,

mw. mr. P.A.J. Mulders

Producties 1: Afschrift bestreden uitspraak

2: Afschrift van de brief van N.J. Brader (met bijlagen)

Afschrift dazes wordt gelijktijdig verzonden naar verweerder.